

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év március hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2013. év augusztus hó 30. napján kelt 13.B.21/2010/167. számú ítéletét **V.r.vádlott** vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt testi sértés büntettének (Btk.164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) minősíti.

A börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az V.r.vádlott személyazonosító igazolványának száma:, magyar állampolgár.

Az ítélet bevezető részéből a tárgyalási napok közül a 2010. június hó 7., június 9. és november 2. napok feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **az V.r.vádlott** tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Balassagyarmati Törvényszék a 2013. augusztus 30. napján kelt 13.B.21/2010/167. számú ítéletével **I.r.vádlott** bűnösségét garázdaság büntettében mint társtettes (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) és (2) bekezdés a./ pont) és testi sértés büntettének kísérletében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (2) bekezdés) állapította meg,almazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette,

A **II.r.vádlott**at társtettesként elkövetett garázdaság büntette (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) és (2) bekezdés a./ pont) miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette,

A **III.r.vádlott**at társtettesként elkövetett testi sértés büntette (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (4) bekezdés I. fordulat) miatt 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette,

A **IV.r.vádlott**at társtettesként elkövetett testi sértés büntette (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (4) bekezdés I. fordulat) miatt 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.

Az **V.r.vádlott** bűnösségét testi sértés büntetében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (5) bekezdés I. fordulat) állapította meg, ezért őt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A **VI.r.vádlott**at társtettesként elkövetett garázdaság büntette (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) és (2) bekezdés a./ pont) miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette,

A **VII.r.vádlott**at társtettesként elkövetett garázdaság büntette (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) és (2) bekezdés a./ pont) miatt 4 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság sértett 1, sértett 2 és sértett 2né magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Határozott továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész **V.r.vádlott** terhére a büntetés súlyosításáért fellebbezett, a további vádlottak tekintetében tudomásul vette az ítéletet.

Az ítélettel szemben **I.r.vádlott** , **II.r.vádlott**, **III.r.vádlott**, **IV.r.vádlott**. és **V.r.vádlott**ak és védőjük a tényállás részbeni téves megállapítása, téves minősítés, a jogos védelmi helyzet mellőzése miatt felmentésért, míg **VI.r.vádlott** és **VII.r.vádlott**ak és védőjük téves minősítés miatt és felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.871/2010/4. számú átiratában a **V.r.vádlott** terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint e vádlottal szemben az alkalmazott joghátrány törvénysértően enyhe, annak lényeges felemelése indokolt. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla **V.r.vádlott** tekintetében az elsőfokú ítéletet változtassa meg, vele szemben lényegesen hosszabb tartamú fő- és ehhez igazodó mellékbüntetést szabjon ki, egyebekben pedig az ítéletet a többi vádlott vonatkozásában hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A másodfokú eljárásban a védelmi perorvoslatokat **V.r.vádlott** kivételével az érintett vádlottak és védőik visszavonták. Miután esetükben az ügyész nem fellebbezett, így perorvoslat hiányában az elsőfokú ítélet **I.r.vádlott**, **II.r.vádlott**., **III.r.vádlott** és **IV.r.vádlott**ak tekintetében 2015. február 18. napján, **VI.r.vádlott** és **VII.r.vádlott**ak vonatkozásában 2015. február 25. napján jogerőre emelkedett.

Az előzőekből következően a másodfokú felülbírálat kizárólag **V.r.vádlott**at érintette. E vádlott fellebbezése rövid indokolását írásban 10. sorszám alatti beadványában is benyújtotta. Ennek vázlatos tartalma szerint a tényállás nincs kellően felderítve, részben hiányos és iratellenes, ezért a Be.352.§ (2) bekezdés a-c./ pontokban írt hatályon kívül helyezési okok fennállnak. Ezen túlmenően megalapozatlan az ítélet, mert indokolása az elfogadott orvosszakértői vélemény körében hiányos. Kifogásolta a poligráfós vizsgálati eredmény értékelésének elmaradását, mert annak figyelembevétele esetén **tanú1** tanúvallomását is vizsgálni szükséges. Emiatt az indokolás nagyfokú hiányossága folytán hivatkozott a Be.373.§ III. bekezdésében írt hatályon kívül helyezési okra és ennek megfelelő indítványt tett.

A nyilvános ülésen **V.r.vádlott** észrevételében a védekezése szerinti nyilatkozatot tette, miszerint nem vitatta, hogy az utolsó ütést ő mérte sértett 1 fejére, de azért tette, mert késsel támadt rá. A börtönből nem vitték ki a helyszínre, hogy megmutassa, hová dobta el a kést, így jóval később azt már nem találták. Előadta, hogy előzetes letartóztatását követően depressziós és cukorbeteg lett, Meforál nevű gyógyszert szed és inzulin adagolása szükséges.

Védője felszólalásában a bejelentett fellebbezést és az írásban benyújtott indokolási vázlat tartalmát is fenntartotta.

A védő álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, lényeges indokolási hiányosságban is szenved, amely hibák csak az ítélet hatályon kívül helyezésével és új elsőfokú eljárás lefolytatásával orvosolhatók.

Kifogásolta, hogy a törvényszék a cselekmény motívumát nem állapította meg, tévesen és megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy véletlenszerű találkozás történt. Iratellenes a történeti tényállás, miszerint régműltból eredő feszültség miatt robbant ki a konfliktus. Valójában ezt nem lehetett bizonyítani, volt ellenben nem sokkal korábban egy un. eskü, ami ebben az etnikai körben jelentőséggel bír, de ennek a bíróság alapjaiban nem tulajdonított jelentőséget. ... rendőr békés cigarettázást észlelt arra haladtában, sértett 1t nem intették le, ezt csak ő állítja. Valamennyien rajta kívül egybehangzóan azt hangoztatták, hogy sértett 1 magától állt le és a konfliktus valójában akkor kezdődött, amikor sértett 2ék is megérkeztek. Ezen túlmenően a vádlottak egybehangzóan adták elő, hogy sértett 1 volt a támadó, kés volt a kezében. Kifogásolta, hogy a bíróság sértett 1 vallomását fogadta el, amikor mindenki más az ellenkezőjét állította. Azzal sem értett egyet, hogy a bíróság **tanú2** tanú vallomását elvetette, aki első perctől a helyszínen volt és arról adott számot, hogy a férje **I.r.vádlott** ütésétől esett le a földre. Támadta az ítéletben foglalt mérlegelést **tanú1** tanú vallomásának ellentmondásait az **sértett család** tagjainak előadásával összevetetten, akik legalább annyi ellentmondó nyilatkozatot tettek, mint **tanú1**. Kiemelten hivatkozott a poligráfós vizsgálat eredményének felhasználhatósága körében kifejtett törvényszéki indokolással. Utalt arra, hogy a Btk. Kommentár a speciális bizonyítási szabályok között foglalkozik a poligráfós vizsgálatral, a büntető eljárási törvény is több helyen érinti, így a fiatalkorúaknál a Be.453.§ (3) bekezdésekben is. A védői álláspont szerint, ha a Kúria véleménye szerint nem bizonyíték, nem bizonyítási eszköz, akkor a Kúria a törvénnyel ellentétes álláspontot tükröz. Utalt továbbá az 5/2014. számú Fővárosi Ítéltáblai véleményre is, amely e tárgyban született. A védő kifejezett álláspontja szerint a poligráfós vizsgálat eredményeként a vallomástevő személy hitelessége ítélt meg és ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ezen a logikán továbbhaladva sértett 1 szavahihetősége megítélhető abban, hogy használt-e kést és - vagy baseball ütőt, a szaktanácsadó szerint e kérdésekre adott válaszok megtévesztőek voltak. Ha pedig ilyen eszközök voltak nála, úgy **tanú1** tanú vallomása felerősödik abban, hogy sértett 1nál kés volt, ennek következtében lehetőség van a jogos védelmi helyzet vizsgálatára.

Nem vizsgálta továbbá a bíróság a vádlottak közötti szándékegység kérdését, ugyanis ha sértett 1 volt a támadó, akkor nem állapítható meg, hogy a társaság felkészült a megverésére. Hivatkozott dr. Berecz András és dr. Bogáncs Katalin igazságügyi orvosszakértők közötti ellentétre is abban a kérdésben, hogy sértett 1 fején keletkezett sérülések mindegyike ütéstől származott-e, vagy eleséstől keletkező is véleményezhető. A szakértők részéről a csaknem teljes valószínűség, illetve a lényegesen nagyobb valószínűség közötti különbségtételt és annak meggyőző erejét sem indokolta meg a bíróság, illetve kifogásolhatóan a lényegesen nagyobb valószínűséget fogadta el a csaknem teljessel szemben. Ezzel véleménye szerint sérült az in dubio pro reo 4.§ (2) bekezdésében foglalt alapelve.

A sértettek jogi képviselője érdemi felszólalást nem kívánt tenni.

Az V.r.vádlott az utolsó szó jogán a védekezését ismételte, amikor előadta, hogy sértett 1 késsel közelítette meg, az apja, sértett 2 biztatta, hogy üssed, szúrjad. Ő a sógorát, **III.r.vádlottat** védte, a vállára akart ütni, de rossz helyen, a homlokán érte az ütő. Azért áll a bíróság előtt, mert megvédte a sógorát.

Az V.r.vádlott tekintetében a kétirányú perorvoslatok közül a védelmi fellebbezések az alábbiak szerint alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében a több vádlottról rendelkező ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó részét bírálta felül.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, de az eljárása indokolatlanul elhúzódott. A cselekmény 2008. október 7. napján történt, a nyomozást időszerűen lefolytatták, a vádiratot 2010. február 2. napján az ügyészség benyújtotta. A törvényszék ugyan már 2010. június 7. napján elkezdte a tárgyalást, azonban összességében 18 tárgyalási napot tartott és mintegy 3 év folyamatos tárgyalás után hozott csak érdemi döntést. A bírósági szakaszban az eljárás ilyen módon történő elhúzódása az igazságügyi orvosszakértői vélemények kiegészítésére és a szakértők meghallgatására sem vezethető vissza.

Fentiek mellett azonban az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét perrendszerűen teljesítette és erről ítélete indokolásában a szükségesest meghaladó mértékben is beszámolt. Az ítélet indokolásában a törvényszék számot adott egyenként és egymással is egybevetetten a bizonyítékok köréről és azok mérlegeléséről. Indokolása megfelel az iratok tartalmának, iratellenességet az ítéltábla nem észlelt. A törvényszék ítélete indokolásában részletesen elemezte a vádlottak, a velük szembenálló sértett 1, sértett 2 és sértett 2né, **tanú2** és a történésekben kívülálló, külső szemlélő tanúkat.

Az indokolás minden ellentétes momentum, állítás elemzését elvégezte és megindokolta, kinek az állítását és miért fogadta el.

Nem kifogásolható a védő által felvetett motívum kellő felderítésének hiánya, mert az adott esetben felmerült ok mindkét szembenálló felet motiválhatta, az alaposabb vizsgálódás elmaradása az események mikénti megtörténtét nem befolyásolta. Tény, hogy **V.r.vádlott** védekezése körében, miszerint ő az sértett 1-től elvett kést a helyszínen eldobta, a helyszínen a kés feltalálása iránti azonnali kutatás elmaradt, mintegy egy évvel később pedig eredménytelen maradt. Ez nyomozati hibaként felróható, de különösebb jelentőséggel nem bír a további bizonyítékok tükrében.

A védői érvként felhozott poligráfós vizsgálat eredményének kirekesztése körében az ítélet tábla egyetértett az ítélet 31. oldal 4. bekezdésében foglalt indokolással. A feltételhez kötött beleegyező nyilatkozat nem tekinthető a vizsgálat előfeltételeként megkívánt követelmény teljesülésének. Ez az indokolás azonban alapot adhatott a védő felvetésének.

A poligráfós vizsgálat eredményének a bizonyítékok körébe emelése ugyanis nemcsak ez okból volt kizárt. Az ítélet tábla az e körben kifejtett védelmi állásponttal alapvetően nem értett egyet. A védő által hivatkozott Be.453.§ (3) bekezdése - jelenleg (7) bekezdése - annyiban érinti a kérdést, miszerint a fiatalkorú terhelt vallomása poligráf alkalmazásával nem vizsgálható. Ugyanakkor a Be.76.§-a meghatározza a bizonyítás eszközeit, mint a tanúvallomás, a szakvélemény, a tárgyi bizonyítási eszköz, az okirat és a terhelt vallomása. Nem szerepel a felsorolásban sem a szaktanácsadó, sem a poligráfós vizsgálat eredménye. Felmerül, hogy a fenti vizsgálatról készült jegyzőkönyv okiratként felhasználható-e bizonyítékként. Erre a Be.116.§-ban foglalt előírás folytán nemleges választ kell adni. Okirat ugyanis az a bizonyítási eszköz, amely valamilyen tény, adat valóságának, esemény megtörténtének vagy nyilatkozat megtételének bizonyítására készül és arra alkalmas. A poligráfós vizsgálatról készült jegyzőkönyv azonban egyik törvényi kitételnek sem felel meg. A szaktanácsadó közreműködése a Be.182.§ (1) bekezdésének értelmezése alapján a nyomozási cselekménynél a bizonyítási eszköz felkutatása, megszerzése stb. körében akkor merül fel, ha e tevékenységhez különleges szakismeret szükséges. Mindezt az eljárási törvény a nyomozás lefolytatása szakaszában szabályozza, amely azt mutatja, hogy a poligráfós vizsgálatot végző szaktanácsadó és e tevékenység eredménye a nyomozáshoz kapcsolódik, a nyomozó hatóságot orientálja. Töretlen a bírói gyakorlat abban a kérdésben - és ezt tükrözi a Fővárosi Ítélet tábla 5/2014. (IX.29.) BK. véleménye is -, hogy a bírósági eljárásban a törvény kizáró rendelkezése alapján nincs lehetőség arra, hogy a poligráfós vizsgálatot elvégző személyt, mint szakértőt rendelje ki a bíróság és az általa készített jegyzőkönyv sem használható fel okirati bizonyítékként. A vizsgálat eredménye nem minősül bizonyítási eszköznek, így a bíróság a bizonyítékok között sem értékelheti.

A védő által az igazságügyi orvosszakértői vélemények mikénti értékelését támadó érveléssel az ítélet tábla szintén nem értett egyet. Dr. Steltzer Ferenc igazságügyi orvosszakértő mint harmadik szakértőnek a korábbi két szakértő véleménye közötti ellentét okának és az ellentétek feloldásának kellett megfelelni, amelynek eleget tett. Az adott esetben azonban az ellentét nem vonatkozott a fellebbezéssel érintett **V.r.vádlott** magatartásával okozott életveszélyt eredményező sérülésre. Azt valamennyi szakértő nagy erejű direkt hatásként, ütés eredményeként bekövetkezettként minősítette, ebben közöttük semmilyen ellentétes előadás nem volt. **V.r.vádlott** ütése folytán bekövetkezett benyomatos koponyatörés és ehhez társuló keményburok és agyzúzódás nem volt a szakértők között vita tárgya. A további homlok és szemöldök feletti sérülések bekövetkezésének módja nem hozható összefüggésbe **V.r.vádlott** cselekményével, így az ezzel kapcsolatos bővebb indokolást az ítélet tábla mellőzte. Szükségtelen a szándékegység vizsgálata is, miután a törvényszék társtettességet **V.r.vádlott** esetében nem állapított meg. A történetekbe nevezett vádlott nem vitásan bekapcsolódott, ezt maga sem tagadta, de az életveszélyt okozó testi sértést egyedül követte el, így az ezt megelőző esetleges szándékegység vizsgálata szükségtelen.

Miután a tényállás a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapszik és abban a bíróság elvetette az **V.r.vádlott** védekezését, így a jogos védelmi helyzetének megítéléséhez szükséges tények - **III.r.vádlott** késsel történt támadása - hiányoznak.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, indokolási kötelezettségét a bíróság teljesítette, ezért a védő által hivatkozott hatályon kívül helyezési okok alaptalanok.

A tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett **V.r.vádlott** bűnösségére, jogos védelmi helyzete, s erre alapozottan a felmentése szóba sem kerülhetett.

A Btk.2.§-ára figyelemmel az ítélet tábla - ahogyan a törvényszék is - megvizsgálta, hogy **V.r.vádlottal** szemben az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályok-e a kedvezőbbek.

A törvényszék tévedett, amikor ennek megítélését az ügyszőhöz kötötte, nem vádlottanként vizsgálta, hiszen vádlottanként más-más szempontok érvényesülhetnek.

A törvényszék ebben a kérdésben az ítélet 75. oldal (6) bekezdésében ugyan a feltételes szabadság kedvezőbb szabályát maga is felvetette, azonban az új rendelkezések között a büntetési tétel középértékének irányadó volta miatt mégis az elkövetéskori anyagi jogi rendelkezéseket ítélte kedvezőbbnek, emellett felhozta a garázdaság büntetnének kétszeres minősülését is.

Az V.r.vádlottat a garázdaság büntetnének szabályozása nem érinti, a középérték mint kiinduló büntetési mérték pedig az indokolás kérdésébe tartozik. Amennyiben ugyanis a bíróság attól eltér, úgy azt meg kell okolnia, de kötelező törvényi rendelkezést a büntetés mértékét illetően nem tartalmaz, így ez a szabály a súlyosabb megítélés körébe nem vonható.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontja miatt **az V.r.vádlott** esetében a középérték irányadó volta mellett is az elbíráláskori anyagi büntető jogi szabályok kedvezőbbek.

Ennek következtében a fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében a cselekmény minősítését meg kellett változtatni. A terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés büntetét az ítélet tábla a Btk.164.§ (1) bekezdés és (8) bekezdés I. tétele szerint minősítette.

A büntetés kiszabása során a törvényszék által felsorolt enyhítő és súlyosító körülmények helyesbítést igényeltek.

Az V.r.vádlott előéletének súlyosító hatása elenyésző, a cselekménye előtti 2003. évben kiszabott közérdekű munka büntetés különösebb nyomatékkaal nem bír. A felfegyverkezve, élet kioltására alkalmas eszközzel történt elkövetés figyelembevétele téves, ennek súlyosító hatása olyan esetekben merül fel, ha pl. fegyverrel, nagyméretű karddal követik el, botok, baseball ütő használata külön nem értékelendő.

Emellett az ítélet tábla az országos és helyi elszaporodottság figyelembevételét is mellőzte, erre semmilyen adattal nem szolgált a törvényszék.

Az enyhítő körülmények között az elsőfokú bíróság maga is megjelölte az ítélethezatalig eltelt közel öt évet, azóta további másfél év időmúlás következett be. Az ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte a vádlott időközben bekövetkezett cukorbetegségét, amelyet az általa megjelölt gyógyszer megnevezése és a nála lévő inzulin injekció felmutatása megerősített. Mellőzte

ellenben az eshetőleges szándéokra utalást, miután életveszélyt okozó testi sértés bünteténél csak az eredményért fennálló gondatlanság bír enyhítő hatással.

Figyelemmel **V.r.vádlott** által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára és a fentiek szerint helyesbített súlyosító és enyhítő körülményekre, az ítéletábla a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát eltúlzottnak találta.

Az ítéletábla ezért a börtönbüntetés mértékét 2 évre enyhítette. A szabadságvesztés ilyen tartamban történt meghatározásánál úgy tűnhet, hogy az ítéletábla megbontotta az ítéletben jogerősen elítélt vádlottakkal szemben az ítélet belső egyensúlyát. Erre figyelemmel rámutat az ítéletábla, hogy valamennyi vádlott büntetésének korrigálásával az elsőfokú ítélet a jogerőre emelkedett vádlottak vonatkozásában nem változtatható, de erre a másodfokú bíróság nem lehetett figyelemmel, amikor aktuálisan a fellebbezéssel érintett vádlott büntetésének mértékéről döntött.

Az ítéletábla ezért **V.r.vádlott** büntetését 2 évre enyhítette és különös figyelemmel az időmúlásra, ehhez kapcsolódóan az előzőekben részletezett elsőfokú eljárás elhúzódására, a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette. A próbaidő leghosszabb törvényi tartamát a cselekmény súlya és jellege indokolta.

A szabadságvesztés börtön végrehajtási fokozata a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontján, a végrehajtás próbaidőre felfüggesztése a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Az ítéletábla a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását a Btk.61.§ (1) bekezdésében foglalt egyik törvényi előfeltétel - végrehajtandó szabadságvesztés - hiányában mellőzte.

A vádlott a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az ítélet rendelkező részében a vádlott személyi adatait - Be.117.§ (1) bekezdés, Be.258.§ (2) bekezdés b./ pont - hiányosan rögzítette a törvényszék, személyazonosító okmányának számát és állampolgárságát nem tüntette fel, ezt az ítéletábla pótolta.

Az ítéletábla az ítélet bevezető részéből a 2010. június 7., 9. és november 2. tárgyalási napok feltüntetését mellőzte, mert a törvényszék 2011. január 19-én ülnökváltozás miatt a tárgyalást megismételte, így az ezt megelőző tárgyalási napok megjelölése szükségtelen.

A Fővárosi Ítéletábla az **V.r.vádlott** tekintetében az elsőfokú ítéletet a fentiek szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg. Egyebekben helyes rendelkezéseit őt érintően a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2015. év március hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 13.B.21/2010/167. számú ítélete **az V.r.vádlott** tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.5/2014/15. számú ítéletében foglalt változtatással 2015. március 19. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. év március hó 19. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő